

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 marca 1973 r.

w sprawie przyznawania i wypłaty odszkodowań przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 53, poz. 345) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się przy ustalaniu prawa i wypłacie odszkodowań, określonych w ustawie z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 53, poz. 345), zwanej dalej „ustawą”:

- 1) funkcjonariuszom Milicji Obywatelskiej,
- 2) członkom Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej,
- 3) członkom rodzin osób wymienionych w pkt 1 i 2.

2. Przez określenie „funkcjonariusz” użyte w dalszych przepisach rozporządzenia rozumie się również członka

Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej, a przez określenie „służba w Milicji Obywatelskiej” — również wykonywanie zadań w Ochotniczej Rezerwie Milicji Obywatelskiej.

§ 2. 1. Organami właściwymi do ustalania prawa do odszkodowania i jego wysokości są:

- 1) dyrektor Departamentu Finansów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — w stosunku do:

- funkcjonariuszy pełniących służbę:
 - a) w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych,
 - b) w Komendzie Głównej Milicji Obywatelskiej,
- funkcjonariuszy zajmujących stanowiska służbowe:
 - c) komendantów wojewódzkich (równorzędnych) Milicji Obywatelskiej i ich zastępców,
 - d) komendanta Akademii Spraw Wewnętrznych i jego zastępców,

- e) komendantów wyższych szkół oficerskich resortu spraw wewnętrznych i ich zastępców,
 - f) komendantów szkół (ośrodków szkolenia) Milicji Obywatelskiej i ich zastępców,
 - g) dyrektorów zarządów zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dla m.st. Warszawy i województwa warszawskiego oraz dla m. Łodzi i województwa łódzkiego oraz ich zastępców i w stosunku do
 - h) członków rodzin osób wymienionych pod lit. a) — g),
- 2) komendanci wojewódzcy (równorzędni) Milicji Obywatelskiej — w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w podległych im jednostkach organizacyjnych oraz w stosunku do członków Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej, którzy wykonują w tych jednostkach powierzone im zadania, a także w stosunku do członków rodzin tych osób,
- 3) Komendant Akademii Spraw Wewnętrznych, komendanci wyższych szkół oficerskich resortu spraw wewnętrznych oraz komendanci szkół (ośrodków szkolenia) Milicji Obywatelskiej — w stosunku do podległych im funkcjonariuszy oraz członków ich rodzin,
- 4) dyrektorzy zarządów zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dla m.st. Warszawy i województwa warszawskiego oraz dla m. Łodzi i województwa łódzkiego — w stosunku do podległych im funkcjonariuszy oraz członków ich rodzin.

2. Organy określone w ust. 1 zwane są w dalszych przepisach organami I instancji.

§ 3. 1. Organ I instancji wszczyna postępowanie w sprawie ustalenia prawa do odszkodowania:

- 1) z urzędu w razie:
 - a) śmierci funkcjonariusza w czasie pełnienia służby w Milicji Obywatelskiej,
 - b) doznania przez funkcjonariusza w czasie pełnienia służby w Milicji Obywatelskiej uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku lub choroby, jeżeli uszczerbek ten został ustalony orzeczeniem komisji lekarskiej służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,
- 2) na wniosek funkcjonariusza, jeżeli:
 - a) uszczerbek na zdrowiu wskutek wypadku lub choroby wystąpił po zwolnieniu ze służby w Milicji Obywatelskiej,
 - b) ulegną pogorszeniu następstwa wypadku lub choroby,
- 3) na wniosek członka rodziny funkcjonariusza, jeżeli śmierć funkcjonariusza wskutek wypadku lub choroby nastąpiła po zwolnieniu ze służby w Milicji Obywatelskiej.

2. Jeżeli wniosek funkcjonariusza lub członka jego rodziny o przyznanie odszkodowania wpłynie do niewłaściwego organu resortu spraw wewnętrznych, organ ten jest obowiązany przesłać wniosek niezwłocznie do organu I instancji, określonego w § 2.

§ 4. 1. Kierownicy jednostek, którzy powołują komisje powypadkowe w celu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku, jakiemu uległ funkcjonariusz, niezwłocznie po otrzymaniu przesyłają właściwemu organowi I instancji jeden egzemplarz ostatecznego protokołu powypadkowego, a kierownicy jednostek, w których funkcjonariusze pełnią służbę, przesyłają temu organowi zaświadczenie o wysokości uposażenia funkcjonariusza.

2. W razie śmierci funkcjonariusza kierownik jednostki, w której funkcjonariusz ten pełnił służbę, zawiadamia właściwy organ I instancji o jego stanie rodzinnym, z wykazaniem imion, nazwisk, dat urodzenia oraz miejsc za-

mieszkania członków rodziny, którzy pozostawali na utrzymaniu funkcjonariusza.

§ 5. 1. Organ I instancji niezwłocznie po otrzymaniu niezbędnych dokumentów wszczyna postępowanie mające na celu ustalenie, czy funkcjonariusz lub członek jego rodziny uprawniony jest do odszkodowania.

2. W razie złożenia wniosku o przyznanie odszkodowania przez członka rodziny zmarłego funkcjonariusza, organ I instancji jest obowiązany ustalić, czy oprócz tej osoby nie ma innych członków rodziny zmarłego uprawnionych do odszkodowania.

3. W razie złożenia wniosku o przyznanie odszkodowania przez funkcjonariusza, który nie był badany przez komisję lekarską służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, organ I instancji kieruje tego funkcjonariusza do właściwej komisji lekarskiej w celu wydania orzeczenia o stopniu trwałego uszczerbku na zdrowiu.

4. W razie gdy o odszkodowanie występuje członek rodziny zmarłego funkcjonariusza, a komisja lekarska służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych nie wydała orzeczenia o związku śmierci ze służbą, organ I instancji zwraca się do właściwej komisji lekarskiej o ustalenie, czy śmierć funkcjonariusza pozostaje w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej.

§ 6. 1. Organ I instancji bada i ocenia całokształt sprawy na podstawie dowodów z dokumentów oraz oświadczeń zainteresowanego.

2. W razie rozbieżności między dowodami albo w razie wątpliwości lub podejrzeń co do zgodności dowodów ze stanem faktycznym, ich wiarygodności lub autentyczności przeprowadza się postępowanie wyjaśniające.

§ 7. 1. Prawo do odszkodowania należnego funkcjonariuszowi oraz wysokość tego odszkodowania ustala się na podstawie:

- 1) protokołu powypadkowego albo orzeczenia komisji lekarskiej służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych stwierdzającego, że choroba funkcjonariusza jest chorobą, z której tytułu przysługuje odszkodowanie,
- 2) orzeczenia komisji lekarskiej służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych ustalającego procentowy stopień uszczerbku na zdrowiu funkcjonariusza wskutek wypadku lub choroby,
- 3) zaświadczenia stwierdzającego wysokość uposażenia funkcjonariusza.

2. Za podstawę ustalenia wysokości odszkodowania przyjmuje się uposażenie obliczone według stawek obowiązujących w miesiącu, w którym funkcjonariusz uległ wypadkowi powodującemu uszczerbek na zdrowiu albo w którym został ustalony uszczerbek na zdrowiu wskutek choroby, nie później jednak niż w miesiącu, w którym funkcjonariusz został zwolniony ze służby.

§ 8. 1. Prawo do odszkodowania należnego małżonkowi zmarłego funkcjonariusza ustala się na podstawie:

- 1) protokołu powypadkowego,
- 2) orzeczenia komisji lekarskiej służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych stwierdzającego związek śmierci funkcjonariusza ze służbą wskutek wypadku lub choroby, z których tytułu przysługuje odszkodowanie,
- 3) wyciągu z aktu małżeństwa,
- 4) oświadczenia małżonka stwierdzającego pozostawanie we wspólności małżeńskiej z funkcjonariuszem w dniu jego śmierci.

2. Prawo do odszkodowania należnego pozostałym członkom rodziny funkcjonariusza ustala się na podstawie

dokumentów wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz zaświadczenia właściwego organu emerytalnego stwierdzającego spełnianie przez te osoby warunków do uzyskania renty rodzinnej po zmarłym funkcjonariuszu.

3. Przy ustalaniu wysokości odszkodowania należnego małżonkowi lub dzieciom, które są sierotami zupełnymi, stosuje się odpowiednio przepisy § 7 ust. 1 pkt 3 i ust. 2.

§ 9. 1. Prawo do odszkodowania za szkody poniesione wskutek utraty, zniszczenia lub uszkodzenia w związku z wypadkiem przedmiotów osobistego użytku i wysokość tego odszkodowania ustala się na podstawie:

- 1) protokołu powypadkowego,
- 2) innych dowodów zebranych przez organy Milicji Obywatelskiej lub przedstawionych przez osobę uprawnioną do odszkodowania.

2. Wysokość odszkodowania ustala się w oparciu o cenę zakupu albo o aktualną cenę detaliczną przedmiotu z uwzględnieniem stopnia jego zużycia.

§ 10. 1. Decyzję w sprawie odszkodowania organ I instancji wydaje najpóźniej w ciągu 7 dni po zebraniu wszystkich niezbędnych dokumentów.

2. W decyzji należy powołać przepisy prawne, na których jest oparta, a ponadto:

- 1) w decyzji o przyznaniu odszkodowania należy określić:
 - a) wysokość jednorazowego odszkodowania pieniężnego i sposób jego obliczenia,
 - b) wysokość odszkodowania przysługującego każdemu z uprawnionych członków rodziny zmarłego funkcjonariusza, jeżeli uprawnionymi do odszkodowania są co najmniej dwie osoby,
 - c) wysokość odszkodowania przyznanego za szkody poniesione wskutek utraty, zniszczenia lub uszkodzenia w związku z wypadkiem przedmiotów osobistego użytku, jeżeli odszkodowanie takie jest równocześnie przyznawane,
- 2) w decyzji o odmowie przyznania odszkodowania należy podać przyczynę odmowy,
- 3) w każdej decyzji należy zamieścić pouczenie o prawie wniesienia odwołania, ze wskazaniem terminu do wniesienia i organu właściwego do rozpatrzenia odwołania.

3. Przed wydaniem decyzji organ I instancji obowiązany jest zasięgnąć opinii właściwej komórki prawnej.

§ 11. 1. Decyzję doręcza się za potwierdzeniem odbioru osobom, których ona dotyczy.

2. Równocześnie z wydaniem decyzji o przyznaniu odszkodowania dokonuje się wypłaty tego odszkodowania.

3. Odszkodowanie przysługujące osobom małoletnim wypłaca się do rąk opiekuna.

§ 12. 1. Od decyzji organu I instancji przysługuje osobom, których ona dotyczy, odwołanie w terminie 30 dni do:

- 1) Ministra Spraw Wewnętrznych — w razie wydania decyzji przez dyrektora Departamentu Finansów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,
- 2) dyrektora Departamentu Finansów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — w razie wydania decyzji przez organy określone w § 2 ust. 1 pkt 2, 3 i 4.

2. Organy określone w ust. 1 są organami II instancji.

3. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem organu I instancji.

4. Jeżeli funkcjonariusz nie może wnieść odwołania w ustalonym terminie ze względu na stan zdrowia lub wskutek innej uzasadnionej przyczyny, termin ten liczy się od ustania przeszkody.

5. Organ I instancji obowiązany jest w ciągu 14 dni od otrzymania odwołania przekazać je wraz z aktami sprawy organowi II instancji, ustosunkowując się do zarzutów zawartych w odwołaniu. Jeżeli jednak organ I instancji uzna, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie, może zmienić swoją decyzję w całości lub w części.

§ 13. 1. Organ II instancji po rozpatrzeniu odwołania najpóźniej w ciągu miesiąca od jego otrzymania wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
 - 2) zmienia tę decyzję w całości lub w części.
2. Przepis § 10 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

3. Decyzja wydana przez organ II instancji jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Decyzja ta powinna zawierać pouczenie o prawie wniesienia skargi do sądu ubezpieczeń społecznych, ze wskazaniem terminu do jej wniesienia i sądu właściwego do rozpatrzenia.

§ 14. 1. Jeżeli po zebraniu wszystkich niezbędnych dokumentów organ I instancji uzna, że zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające przyznanie jednorazowego odszkodowania pieniężnego w kwocie wyższej niż określona w art. 5 lub 6 ustawy albo przyznanie takiego odszkodowania członkom rodziny zmarłego funkcjonariusza nie spełniającym wymaganych warunków lub innej osobie bliskiej albo członkom rodziny funkcjonariusza, który zaginął w czasie odbywania służby — nie wydaje decyzji w tej sprawie, lecz przedstawia zebrane dokumenty wraz ze swoją opinią organowi II instancji.

2. Organ II instancji może w wypadku określonym w ust. 1:

- 1) wydać decyzję, w której przyzna jednorazowe odszkodowanie pieniężne:
 - a) funkcjonariuszowi albo uprawnionemu członkowi rodziny funkcjonariusza zmarłego — w kwocie wyższej niż określona w art. 5 lub 6 ustawy w granicach do 50%, a po uzyskaniu zgody Ministra Spraw Wewnętrznych — powyżej tej granicy,
 - b) członkowi rodziny zmarłego funkcjonariusza nie spełniającemu wymaganych warunków lub innej osobie bliskiej bądź członkowi rodziny funkcjonariusza zaginionego — w kwocie nie przekraczającej kwot ustalonych w art. 6 ust. 5 lub 6 ustawy,

2) nie uwzględnić wniosku organu I instancji i zwrócić mu zebrane dokumenty w celu wydania decyzji.

3. Uprawnienie określone w ust. 2 pkt 1 przysługuje organowi II instancji również w toku rozpatrywania odwołania wniesionego od decyzji wydanej przez organ I instancji.

§ 15. Wnioski o odszkodowania z tytułu wypadków, które nastąpiły, lub chorób, które spowodowały uszczerbek na zdrowiu albo śmierć funkcjonariusza przed dniem 1 stycznia 1973 r., podlegają rozpatrzeniu według przepisów dotychczasowych.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. H. Piętek